

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

Vtrum ad sufficientem conversionem necessarium sit vitiosos habitus malè vivendo comparatos, caeterasquè peccatorum reliquias jam esse exclusas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

118 C O N V E R S I O
tisfactionem concernunt, de qua infra
suus erit differendi locus.

C A P U T X I .

*Vtrum ad sufficientem conversionem necessarium
sit vitiosos habitus malè vivendo comparatos,
cæterasquè peccatorum reliquias jam
esse exclusas ?*

NUm. 262. concedit Appendix
malam peccandi consuetudi-
nem superatu esse difficilem, sed
negat quousque illa superata fuerit ; ab-
solutionem esse differendam. Cui sanè
intellecto, neque Manuctio contraria
est, neque ipse velim refragari. Plenè
superatam tum intelligo dum acquisitis
per illam pravis habitibus animus purga-
tus fuerit, atque à contractâ inde ad re-
labendum infirmitate sanatus. Id autem
necessarium non esse ut debitè quis con-
versus sit atque justitiæ percipiendæ ido-
neus, appposito exemplo confirmat D.
*T. de conv. Bernardus. Interdum, ait, corporeus oculus,
ad cler. cap. non adhuc festucâ manente, sed jam sublatâ, vel
17. exsufflatâ, aliquamdiu caligare videtur. Quod
quidem & ipsum & in interiori oculo qui in spi-
ritu ambulabat, sæpius experitur. Neque enim*
uo

PECCATORIS. 119

ut ferrum extraxeris, continuo vulnus redditum est sanitati. Sed tunc primum necesse est adhibere fomenta & operam dare curationi. Nemo ergo sentinam ejiciens mundum se protinus arbitretur, quin imo noverit se multis purificationibus egere. Nec modò lavandum aquâ sed & purgandum & examinandum igni; sed amplius id est exponendum.

Itaque animam à Deo aversam atque mortiferis cupiditatibus affectu inhærentem, ægrè ab iis avelli atque ut oportet, in Deum converti, quantum sufficere visum est, hucusque monstravi. Sed quamvis jam post variam sæpè luctam nova voluntas de Dei inspiratione concepta & ejus adjutorio aucta & roborata veteri cupiditati cæperit prævalere, hæc tamen non ilico tota pellitur, aut malo ejus affectu anima integrè evacuatur; sed fit quod Lib. 1. de eruditè à S. Prospero dictum est: *Veteres* voc. gent. *tenebræ nova luce pelluntur & obtutus interior ca-* cap. 8. *ligine antiqui erroris exuitur: transit animus de voluntate in voluntatem: etsi illa quæ pellitur aliquâ contagione remoratur, ea tamen quæ gignitur electiora quæquè sibi vendicat. Ut lex peccati & lex Dei diversas atque discretas in eodem homine habeat mansiones: & concupiscente carne adversus spiritum, carnis etiam concupiscentiis spiritu repugnante per exteriora quidem insidiari*

*gentator audeat, sed mens auxilio Dei munita præ-
valeat*

Malam voluntatem, quæ bonâ super-
veniente voluntate pellitur, aliquâ sui
contagione remorari, ideò dictum exi-
stimo, quòd non ilico omnibus ejus reli-
quiis animus depurgetur. Ex quo fit ut
licet ab omni gravi delicto sese cavere
statuerit, non sic tamen ejus affectu li-
ber est ut non subindè quædam maneat
vitiosa propensio. Ista autem contagio
seu remanentes in corde mali affectus
reliquiæ, dum consuetæ recurrunt dele-
ctationes, facilè excitantur, ac pravis de-
sideriis animum commovent, quibus con-
trariam bonam voluntatem in conversio-
nis principio, plerumquè non valde ro-
bustam, haud difficile est deprimi atque
etiam superari. Hæc est illa in non paucis
noviter conversis ad relabendum infir-

L. 5. de mitas, ob quam dicebat S. Cyrillus Alex.
ador. in spi- *Qui quamcumquè virtutem colere nuper cœperit,*
ri, *eum minimè adhuc ad pugnam aptum esse, sed*
posse ad vitium facile detorqueri: Et post hunc

Auth. Lib. alius eruditus Scriptor: *Exclude etiam ab*
ad fratres de *oculis exterioribus quod desuevisti videre, ab in-*
monte Dei *terioribus quod amare: quia nihil tam facile re-*
inter opera *crudescit quam amor, & maximè in tenerioribus*
Bernardi. *& recentioribus animis.*